

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.301/2008/4. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Jobbágy Lajos ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Horváth Z. Péter ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen vételár tartozás megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. február 29. napján kelt 9.G.40.291/2007/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 120.000 (Egyszázhuszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 317.600 (Háromszáztizenhétezer-hatszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes, mint szállító és a **/cég 1/**, mint megrendelő között 2006. április 4. napján szállítási szerződés jött létre. A szerződésben megállapodtak abban, hogy a megrendelő 2.000.000 Ft mértékű hitelkeretre jogosult. Az alperes fizetési kötelezettségét a szerződés úgy rendezte, hogy a termék átvételét követő 21 napon belül, számla ellenében, bankszámlára történő átutalással köteles teljesíteni a felperes felé. Fizetési késedelem esetén évi 20 %-os mértékű késedelmi kamatot kötöttek ki. Az alperes a **/cég 1/** cégjegyzésre jogosult képviselője. Az alperes, mint magánszemély a szerződés 20. pontjában készfizető kezességet vállalt a megrendelőnek a szállító felé fennálló tartozásáért.

A felperes az alperes egyedi, konkrét megrendelése szerinti áruféleségeket folyamatosan szállította az alperes részére. A felperes 2006. novemberében összesen 5.743.872 Ft értékben szállított építőipari termékeket a **/cég 1/** részére. A szállított áruk ellenértékéről - 2006. november 24. és 2006. december 15. közötti időpontokra szóló teljesítési határidőket tartalmazó - számlákat állított ki, illetve egy ízben helyesbítő számlát is készített. A **/cég 1/** mindösszesen 449.947 Ft összegű vételár követelést egyenlített ki, így a helyesbítő számlát és a teljesítést is figyelembe véve vételár tartozása 5.293.925 Ft-ra (és annak járulékaira) csökkent. A megrendelő **/cég 1/-**vel szemben felszámolási eljárás indult. A felperes hitelezői igényét bejelentette, azonban az nem térült meg. A felperes 2007. június 20. napján kelt levelében felszólította az alperest, mint készfizető kezest 5.293.925 Ft és késedelmi kamatai megfizetésére. Az alperes részéről sem került sor teljesítésre.

A felperes kereseti kérelmében 5.293.925 Ft vételár és ezen összeg után 2006. december 5. napjától a kifizetés napjáig évi 20 %-os mértékű szerződésben kikötött késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni a **/cég 1/** tartozásaiért készfizető kezességet vállaló alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes kizárólag a **/cég 1/** nevében és nem magánszemélyként írta alá a szállítási szerződést, így készfizető kezesi szerződés nem jött létre a peres felek között. Előadta továbbá, hogy a szállítási szerződés szerint a szerződő felek 2.000.000 Ft hitelkeretben állapodtak meg, így amennyiben az alperes felelősségét meg is lehet állapítani, annak mértéke legfeljebb a hitelkeret erejéig állhat fenn.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerint marasztalta az alperest, és kötelezte őt 517.600 Ft perköltség megfizetésére is. Megállapította, hogy a felperes, valamint az alperes által képviselt **/cég 1/** között szállítási szerződés jött létre. A felperes szerződésszerűen teljesített, a megrendelő azonban fizetési kötelezettségét csak csekély mértékben teljesítette. Az alperes írásban a 2006. április 4. napján kelt, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződési nyilatkozatával készfizető kezességet vállalt a megrendelő **/cég 1/** tartozásaiért. Tény, hogy a szerződést a megrendelő gazdasági társaság képviseletében is az alperes írta alá, ugyanakkor azt kifejezetten magánszemélyként is, készfizető kezesi minőségben aláírta, amely tény nem befolyásol az a körülmény, hogy ez utóbbi aláírása fölé is elhelyezte a **/cég 1/** pecsétjét, ez a körülmény ugyanis a magánszemély által tett kezességvállaló nyilatkozatot nem csorbítja. Az alperes fizetési kötelezettsége nem a szállítási szerződésben kikötött hitelkerethez igazodott. Ez a szerződéses kikötés ugyanis azt jelenti, hogy a megrendelő a felperes felé fennálló tartozások kiegyenlítésének megkönnyítése végett ilyen összegű hitelkerethez jutott, de semmiképpen nem jelenti azt, hogy amennyiben a hitelkereten túlmenően tartozása keletkezik a felperes felé, úgy annak kiegyenlítésére nem köteles. Ezt az értelmezést támasztja alá a Ptk. 201. § /1/ bekezdésében rögzített alapelvi rendelkezés is, amely szerint a szerződéssel kikötött szolgáltatásért - ha a szerződésben, vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik - ellenszolgáltatás jár. Miután az alperes a kereseti kérelem

Gf.III.30.301/2008/4. szám

összagszerűségét nem vonta kétségbe, készfizető kezesi helytállási kötelezettsége pedig a Ptk. 274. § /2/ bekezdése alapján megállapítható, ezért köteles a felperesnek 5.293.925 Ft-ot, és ezen összeg után - a fizetési határidők figyelembevételével középátlagos időponttól - a szerződésben kikötött mértékű évi 20 %-os késedelmi kamat megfizetésére.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel kellőképpen, csupán a felperes előadására hagyatkozva, az alperes tényállításait és bizonyítékait mellőzve hozta meg ítéletét. Ezen túl az elsőfokú bíróság a törvényes következményekre való figyelmeztetés mellőzésével hozott döntést, amely emiatt jogellenes.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság helyes döntésének helybenhagyását és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Előadta, hogy a felperes teljeskörűen szolgáltatotta azon okirati bizonyítékait, amelyek az ítélet meghozatalához szükségesek voltak, így a szállítási szerződést, a kiszállított áruk ellenértékét tartalmazó számlákat. Az alperesnek bizonyítási indítványa nem volt, így nem hivatkozhat alappal arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel kellőképpen.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntéséhez szükséges mértékben felderítette a tényállást, és a felperes által szolgáltatott okirati bizonyítékok kellő alapul szolgáltak az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényálláshoz. Nem helytálló az a fellebbezési hivatkozás, hogy kizárólag a felperesi előadás alapján hozott volna az elsőfokú bíróság döntést, ugyanis az alperes, mint kötelezett ellentmondásában, valamint érdemi ellenkérelmében foglalt hivatkozásait kifejezetten vizsgálta, és azok megalapozatlanságát részletesen indokolta ítéletében. A fizetési meghagyás kézbesítésekor az alperes, mint kötelezett részletes tájékoztatást kapott arról, hogy ellentmondását hogyan, milyen formában, milyen határidőn belül terjesztheti elő, majd a perré alakult eljárásban a 4. sorszám alatti kitűző végzésben az elsőfokú bíróság 15 napos határidőn belüli érdemi ellenkérelem előterjesztésére hívta fel az alperest. Az alperes sem ellentmondásához, sem 5. sorszám alatti érdemi ellenkérelméhez nem csatolt okirati bizonyítékokat, és olyan bizonyítási kérelmei sem voltak, amelyek tekintetében az elsőfokú bíróságnak határoznia kellett volna. Miután a Pp. 164. §-a szerint a peres felek közötti jogviszony létrejött és ez alapján az alperes fennálló fizetési kötelezettsége tekintetében bizonyítási teher a felperest terhelte, ezen kötelezettségének a becsatolt okiratok szolgáltatásával eleget is tett, így nincs olyan bizonyításra szoruló tény, amely tekintetében az elsőfokú bíróságnak az alperest kellett volna külön törvényi következményekkel történő felhívással nyilatkozattételre felszólítania. Az alperesi érdemi védekezésben foglaltak elbírálásához a rendelkezésre álló bizonyítékok kellő alapul szolgáltak, ugyanis az nem ténykérdések, hanem jogkérdések megítélésére vonatkozott, amely jogi

kérdések tekintetében az elsőfokú bíróság okszerű, logikus és teljeskörűen megindokolt, megalapozott döntést hozott.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján - annak mindenben helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta. A másodfokú eljárásban is peresztes alperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll a felperes jogi képviselével kapcsolatosan felmerült és az ítéletábra által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, a felperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával is arányban álló 100.000 Ft + 20 % ÁFA összegű ügyvédi munkadíjból. Az alperes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült. Ezért peresztestességére tekintettel az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/ bekezdésére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket külön felhívásra az államnak megfizetni.

Szeged, 2008. november 3. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró